

II Ca 1178/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2022r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Radomska-Stęplewska

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2022 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)w P.

przy uczestnictwie W. N. i I. N.

o wpis hipoteki przymusowej

na skutek apelacji uczestnika postępowania W. N.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Chodzieży

z dnia 11 maja 2022 r.

Dz. Kw. (...) (Dz. Kw.(...))

KW nr (...)

postanawia:

I. sprostować w punkcie 1. zaskarżonego postanowienia błąd pisarski i niedokładność w ten sposób, że w miejsce słów: „wpis referendarza sądowego z dnia 25 lutego 2022 r.” wpisać: „wpis referendarza sądowego z dnia 21 lutego 2022 r., Dz. Kw. (...)”;

II. oddalić apelację.

Małgorzata Radomska-Stęplewska

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 14 lutego 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. domagał się dokonania w księdze wieczystej KW nr (...) wpisu hipoteki przymusowej w kwocie 4.411,14 zł z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne wraz z odsetkami (k.45-56).

Jako podstawę wpisu wnioskodawca dołączył decyzję z dnia 02 marca 2016 r., nr (...), orzekającą o odpowiedzialności W. N. z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne wraz z odsetkami. Złożył również dowód doręczenia tej decyzji uczestnikowi postępowania.

W dniu 21 lutego 2022 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Chodzieży uwzględnił wniosek w całości, dokonując żadanego wpisu (k.58).

Orzeczenie to zaskarżyli właściciele nieruchomości - uczestnicy postępowania W. N. oraz I. N., wnosząc o jego uchylenie w całości (k.92).

Postanowieniem z dnia 11 maja 2022 r.(k.100) Sąd Rejonowy w Chodzieży:

1. utrzymał w mocy wpis referendarza sądowego z dnia 25 lutego 2022 r. w przedmiocie dokonania wpisu w dziale IV księgi wieczystej KW (...) hipoteki przymusowej na rzecz (...) w P.,
2. kosztami postępowania skargowego obciążył skarżących w zakresie dotychczas poniesionym.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł uczestnik postępowania W. N., zaskarżając je w całości (k.144-146). Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie prawa materialnego - przepisów ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez dokonanie wpisu hipoteki przymusowej. Tym samym wniósł on o zmianę zaskarżonego postanowienia, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

W odpowiedzi na apelację (k.153) wnioskodawca wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy jako ponownie rozpoznający sprawę w granicach zaskarżenia, na podstawie art. 382 k.p.c. w pełni podzielił dokonana przez Sąd Rejonowy ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, poczynione na tej podstawie ustalenia faktyczne, uznając je za własne, jak i wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia ocenę prawną, przyjmując tym samym, że zarzucane apelacją uchybienia są nieuzasadnione.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy omyłkowo w sentencji zaskarżonego orzeczenia oznaczył, iż dotyczy ono „wpisu referendarza sądowego z dnia 25 lutego 2022 r.”. Z akt księgi wieczystej, w tym z treści samego wpisu (k. 58v) wynika bowiem, że został on dokonany w dniu 21 lutego 2022 r. pod sygn. akt Dz. Kw. (...).

W związku z tym, zaskarżone orzeczenie podlegało sprostowaniu z urzędu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie I. sentencji postanowienia na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, to skarżący wskazał w niej, iż Sąd I instancji dokonał nienależytej oceny w zakresie tego, czy decyzja będąca podstawą dokonanego wpisu jest ostateczna, a ponadto podniósł, że roszczenie wynikające z decyzji administracyjnej uległo przedawnieniu.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy nie budzi wątpliwości, że wraz z wnioskiem o wpis hipoteki przymusowej wnioskodawca przedłożył: decyzję nr (...) wydaną przez Z. w W. w dniu 02 marca 2016 r., a także dowód doręczenia jej uczestnikowi W. N. w dniu 07 marca 2016 r. oraz dwa dokumenty oznaczone jako „kolejny tytuł wykonawczy” o nr (...) oraz (...) wystawione przeciwko W. N. i jego żonie I. N. jako odpowiedzialnej majątkiem wspólnym wraz z dowodem doręczenia tytułów wykonawczych uczestnikom postępowania w dniu 18 kwietnia 2016 r. (k.50-56). Podstawą wpisu hipoteki przymusowej przez referendarza sądowego w dniu 21 lutego 2022 r. (k. 58) były wszystkie trzy ww. dokumenty. Z ww. kolejnych tytułów wykonawczych wynika, że Dyrektor Oddziału Z.w P. nadał klauzulę o skierowaniu tytułów wykonawczych do egzekucji administracyjnej w dniu 14 kwietnia 2016 r., co świadczy o ostateczności decyzji, na podstawie której je wystawiono. Uznać zatem należało, że dokonany wpis hipoteki przymusowej znajduje uzasadnienie w świetle art. 35 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej w zw. z art. 109 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Co do kwestii podnoszonego przez skarżącego przedawnienia należności objętej wydaną przez organ decyzją, wskazać w pierwszej kolejności należy, że z dniem 1 stycznia 2012 r. na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. Nr 232, poz. 1378) zmieniono treść art. 24 ust.

4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i skrócono okres przedawnienia składek na ubezpieczenia społeczne z 10 do 5 lat. Sąd Okręgowy podziela zatem stanowisko, że na gruncie rozpoznawanej sprawy zastosowanie znajdują przepisy, wedle których termin przedawnienia wynosi 5 lat.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z przepisem art. 24 ust. 5b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. W świetle orzecznictwa sądowego czynnością zmierzającą do ściągnięcia należności jest niewątpliwie wystawienie tytułu wykonawczego przez właściwy organ, ale za czynności zmierzające do ściągnięcia należności mogą być uznane również inne czynności, tj. orzeczenia, pisma kierowane do strony, z których treści czy uzasadnienia wynika bezpośrednio, że zmierzają one do ściągnięcia zaległości (por. wyrok Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 19 lipca 2016 r., I SA/Sz 637/16). Za czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek uznaje się takie czynności, z których treści lub uzasadnienia wynika bezpośrednio, iż zmierzają one do ściągnięcia należności. Nie ulega wątpliwości, że czynnością taką może być doręczenie odpisu tytułu wykonawczego czy zawiadomienia o zajęciu składnika majątkowego; podjęcie tych czynności wiąże się bowiem z wszczęciem postępowania egzekucyjnego, a zatem służy wyegzekwowaniu należnych składek (por. wyrok Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 12 lipca 2017 r., I SA/Gd 737/17, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 18 czerwca 2020 r., III AUa 572/19).

W niniejszej sprawie wnioskodawca niewątpliwie podjął czynności mające na celu wyegzekwowanie należności z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, gdyż 14 kwietnia 2016 r. wystawił tytuły wykonawcze, w dniu 8 lutego 2022 r. dwa kolejne już tytuły wykonawcze, co świadczy o prowadzeniu postępowania egzekucyjnego, a więc termin przedawnienia uległ zawieszeniu aż do zakończenia postępowania egzekucyjnego. Nie ma więc racji apelujący, że w sprawie mogła wystąpić sytuacja tego rodzaju, że objęte kwestionowaną decyzją roszczenie się przedawniło w świetle obowiązujących przepisów prawa. Nie było to bowiem możliwe w obliczu podjętych przez organ działań, w konsekwencji zarzut ten nie mógł podlegać uwzględnieniu.

Podsumowując, zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu, natomiast apelacja uczestnika jako niezasadna nie mogła doprowadzić do postulowanej jego zmiany, jak również uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 626⁸ k.p.c. oddalił apelację.

Małgorzata Radomska-Stęplewska